

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 24 november 2014 uitspraak gedaan betreffende het beroep van

de heer, wonende te, verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Faculteit Geneeskunde**, vertegenwoordigd door de examencommissie Geneeskunde, hierna: verweerder, waarbij aan appellant een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Namens appellant heeft mr. bij schrijven van 29 september 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 27 augustus 2014, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de opleiding Geneeskunde aan een Nederlandse faculteit. Op 13 oktober 2014 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 24 november 2014. Appellant is ter zitting verschenen, in gezelschap van zijn moeder. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, leden examencommissie.

II. Motivering

1. Appellant is in het studiejaar 2011-2012 begonnen met de bacheloropleiding Geneeskunde. Aan het eind van zijn eerste studiejaar had appelland 41 studiepunten. In het studiejaar 2012-2013 behaalde appelland 7 studiepunten van het eerste jaar. In augustus 2013 heeft appelland uitstel van een negatief bindend studieadvies (bsa) gekregen in verband met familieomstandigheden. In het collegejaar 2013-2014 heeft appelland 9 studiepunten van het eerste bachelorjaar behaald, waarmee het totaal aantal behaalde studiepunten van het eerste jaar uitkomt op 57 studiepunten. Daarmee heeft appelland niet voldaan aan de bsa norm die in dit geval bepaalt dat alle onderdelen van het eerste bachelorjaar moeten zijn behaald na het derde jaar van inschrijving. Appellant mist het vak 1KR. Appellant heeft dit vak vijfmaal afgelegd maar telkens met een onvoldoende resultaat. Aan appelland wordt een negatief bsa uitgebracht. Hiertegen komt appelland in beroep.

Appellant voert aan dat het niet behalen van het vak 1KR een directe medische reden heeft: in de nacht voor het tentamen 1KR is appelland naar zijn zeggen bij de spoedeisende hulp van het ziekenhuis geweest in verband met acute hartklachten. Deze klachten zijn in januari 2014 begonnen, waren enige tijd verminderd maar zijn daarna weer verergerd. Appellant heeft verweerder hiervan op de hoogte gesteld in zijn brief van 4 augustus 2014. Volgens appelland is er een duidelijk verband tussen het niet behalen van het eerste jaar en het bestaan van medische klachten. Niet geoordeeld kan worden, zo stelt appelland, dat hij niet geschikt is voor de opleiding. Ter zitting licht appelland toe dat hij in het laatste anderhalve jaar zijn moeder financieel heeft moeten ondersteunen, waardoor hij zijn focus moeilijk op zijn studie kon richten. Dat is volgens

appellant de reden dat hij in zijn tweede studiejaar, waarin hij vooral gewerkt heeft, weinig studiepunten heeft behaald. Appellant merkt op thans niet meer te werken teneinde zich volledig te kunnen richten op zijn studie. Sinds januari 2014 heeft zich echter een gezondheidsprobleem (hartklachten) aangediend, aldus appellant ter zitting. Appellant stelt dat de problemen buiten zijn macht liggen. Appellant verzoekt om nog een laatste kans te krijgen.

2. Verweerder brengt naar voren dat appellant al een jaar uitstel heeft gekregen van een negatief bsa. De essentie van de bsa regeling is dat studenten hun eerste jaar in maximaal twee studiejaar moeten hebben gehaald. Alleen bij zwaarwegende persoonlijke omstandigheden kan verweerder een jaar uitstel geven. Dit uitstel is bedoeld om studenten de mogelijkheid te bieden om toch hun studie op de rails te brengen, aldus verweerder. Studenten die hun studie met deze extra tijd niet op orde kunnen krijgen zijn niet geschikt om de studie op dat moment voort te zetten. De student krijgt dan een time-out periode van drie jaar waarna hij weer welkom is om opnieuw te beginnen met studeren wanneer hij dat zou willen. Het is appellant niet gelukt om in drie jaar zijn studie zodanig te organiseren dat hij de 60 studiepunten van het eerste jaar heeft behaald.

Voor wat betreft de persoonlijke omstandigheden van appellant merkt verweerder op dat bij de bewijsstukken geen harde diagnose is gesteld. Verweerder wijst erop dat appellant aangeeft op 5 juli 2014 op de SEH te zijn geweest, naar zijn zeggen een nacht voor het tentamen, maar het tentamen vond plaats op 9 juli 2014. Ter zitting merkt appellant op dat hij zich in het doorgeven van de juiste datum heeft vergist. Hij bevestigt dat hij op 5 juli op de SEH is geweest. Verweerder merkt ter zitting op dat ten tijde van de hoorzitting bij verweerder op 20 augustus 2014 appellant nog geen afspraak met een cardioloog had gemaakt. Appellant meldt desgevraagd dat hij inmiddels door een cardioloog is gezien, waarna hij is doorverwezen naar een internist.

Verweerder is van mening dat de beslissing om appellant een negatief bsa te verlenen, zorgvuldig en in redelijkheid is genomen. Bij deze beslissing zijn de persoonlijke omstandigheden van appellant nauwgezet afgewogen tegen zijn studievoortgang van de afgelopen drie jaar. Verweerder wijst er verder nog op dat appellant 10 tentamens van het tweede bachelorjaar heeft afgelegd in collegejaar 2013-2014. Van deze 10 tentamens heeft hij 1 tentamen behaald op 5 maart 2014.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die wat dat betreft zijn gesteld. De bedoelde norm houdt i.c. in dat appellant aan het einde van het derde jaar van inschrijving alle studiepunten van het cursusjaar B1 behaald moest hebben.

Vaststaat dat appellant aan het einde van zijn derde jaar van inschrijving niet heeft voldaan aan deze norm. Appellant heeft in totaal 57 studiepunten van het eerste jaar behaald, waar hij 60 studiepunten (alle onderdelen van het eerste bachelorjaar) nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen.

Het college heeft begrip voor de moeilijke situatie waarin appellant zich bevindt, welke situatie is gerelateerd aan de bijzondere familieomstandigheden die zich met name in het tweede jaar van inschrijving voordeden. Het college heeft er kennis van genomen dat appellant aan het eind van zijn tweede jaar van inschrijving uitstel van het bsa heeft

gehad. Appellant heeft aangevoerd dat hij in zijn derde jaar als gevolg van ziekte niet aan de bsa norm heeft kunnen voldoen. Appellant heeft aangegeven sinds januari 2014 te kampen met hartklachten, als gevolg waarvan hij naar zijn zeggen het tentamen van het -nog ontbrekende- eerstejaars vak 1KR op 9 juli 2014 niet heeft behaald. Voor verklaring van het onvoldoende resultaat voor dit tentamen heeft appellant gewezen op zijn bezoek aan de Spoedeisende hulp op 5 juli 2014. Het college stelt vast dat appellant het hertentamen dat plaatsvond op 25 juli 2014 ook niet heeft behaald. Van eventuele bijzondere omstandigheden rond het hertentamen van 25 juli 2014 heeft appellant geen melding gemaakt. Het college heeft kunnen vaststellen dat appellant rond genoemde periode in juli 2014 wel een ander studieonderdeel van het eerste jaar (op 16 juli 2014) met voldoende resultaat heeft afgesloten. Ook enkele andere vakken werden na januari 2014 met voldoende resultaat afgesloten. In dat licht is voor het college niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de problemen waarop appellant zich beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm. Het college betreft daarbij dat appellant in het genoemde vak inmiddels vijfmaal tentamen heeft afgelegd, telkens met onvoldoende resultaat.

Het college is van oordeel verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom appellant een negatief bindend studieadvies heeft gekregen en dat niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.